

VESZPRÉMMEGYEI UJSÁG

Politikai lap. — Megjelenik minden esütörtökön és vasárnap.

Előfizetési árak: Félévesre 12 kor. Fél évre 6 kor.
Negyed évre 3 kor. Egy óra 1 kor.
Lekezek tanítók, köznevelők, koronázott kapták
4 lapot
Nyertes szám ára a esütörtöki lapból 8, a vasár-
napiból 16 fillér

Felelős szerkesztő és lap tulajdonos:
Hj. Matkovich László.

Szerkesztés és megköszönés:
Veszprém Kossuth Lajos-utca 22.
Telefon: 174.

Csatoritókán, pénteken, vasárnap és hétfőn a lapok
az utcán is árusíthatók.

Az egész orosz és román fronton tíz napi fegyvernyugvást kötöttünk, amely december 7-én déli 12 órakor kezdődött.

Jobbra-balra.

Wilson, amerikai elnök mielőtt megjelentene nekünk a kongresszussal a háborút, mézes madzagot hozott végig a szánon. Nyilván azért, hogy megharagudjunk Németországra és ellene forduljunk, az ántánt pedig, amelynek most már Wilson minden reménysége, annál könnyebben szétdarabolhassa a csehek, radikálisok és Károlyi Mihályok által ugyanis kikezdett egységünket.

— Siemeni Gesang! — szokta volt mondani az egyszeri hitsorsos. A szíriánhangok csábításának pedig nem szokás felülni Ulisses óta. Kivált amikor olyan hamisan intonálják, mint Wilson ur.

Két hadüzenet.

Egyszerre kettő. De mindkettő régen készült. Az egyiket Wilson, az amerikai elnök küldte Ausztriának és Magyarországnak, a másikat a csehek Magyarországnak.

Mindkét hadüzenet egy célért, egy forrásból ered. A cél országunk teljes feldarabolása, a forrás az ántánt rablászomja. Csakhogy amíg az egyik buta, igen buta ravaszsággal, a másik arcátlan nyíltsággal törekszik célja felé.

Wilson megüzentette a háborút a monarkíának azért, hogy Németországot legyőzhesse. Mert szerinte mink csak vazallusai vagyunk Németországnak, akiket sajnál, szeret, a világért sem akar bántani és hogy az egész világgal együtt bennünket is megmenthessen Németországtól, azért kell nekünk hadat izenni. Hátha felülünk az ő maszlagolásának és egy újabb hadüzenettől, amely Németország miatt ért bennünket, megrémülve — hogy magunkat megmentjük — sietünk szakítani Németországgal. Ah, aztán külön, német segítség nélkül elbánnának velünk!

No hát mink nem vagyunk az a mesebeli holló, aki a róka hizelgésére kiejtette szájából a legjobb falatot. És nem vagyunk aljas hitszegők, mint az ántánt szövetségesek. Tehát kusti piszkos jenki! — ez a válaszuk.

A cseh akasztófavirágok pedig a delegációból küldték hadüzenetet. Kijelentették, hogy végleg le akarnak szá-

molni velünk. Nem nyugosznak addig, Stanek, Jerzsabek, Tuzár, Korosec, Klofác és mindenféle polák mosdatlan szája szórta ott a piszkos rágalmat ellenünk és nem átalították még Kossuth Lajos szent emlékét is meggyalázní. Meg a hős magyar katonákét, a dicső félistenekét, akikre Jerzsabek ur akarta statisztikailag kisútni, hogy gyávábbak voltak a cseheknél, mert többben estek közülök fogságba. (Azóta ezt már számadatokkal megcáfolta a hadügyminiszter.) És azt mondták, hogy nekik is van joguk a szabadságukért az ántánt államokkal szövetségre, hiszen magyar politikusok is kerestek összeköttetést Orosz- és Franciaországgal stb. (Lásza gróf Károlyi Mihály ur, hova vezetett a hazafiatlan orosz-francia szerelmeskedés?)

A börtönből és hitófáról szabadult hazaáruuló cseheknek már odamondott a delegációban gróf Tisza István, akinek szavait gróf Andrássy Gyula megismételte. De jól tudjuk, hogy ez nem használ. Az ántánt ügynökei ók a monarkíában, akik abban bízakodnak, hogy velük nem lehet fegyverrel elbánni.

Hát tévednek. Mert amiként megvédtük és megvédjük területeinket az ántánt és Wilson ur hadai ellenében, ugyanazt meg fogjuk cselekedni, ha kell, a csehekkel szemben is hazánk sértetlenségéért.

Akkor aztán majd meglátjuk, hogy melyik a gyávább katona: a magyar-e vagy a cseh? S ha nem nyugosznak most, amikor bántódás nélkül élhetnek, majd megnyugosznak akkor.

A föld alatt.

Politikai hírek.

— Cseh-osztrák gyálzkodások. A magyar delegáció külügyi albizottságában, a külügyminiszter expoziója után felszóllt gróf Tisza István és a cseh aspirációkat illetőleg a következőket mondta:

— A népek önrendelkezési jogát úgy értelmezni, hogy belső ügyeink nemzetközi jelleget nyerjenek, nem lehet. Mert akkor monarkíánk egy nemzetközi aeropág gyámsága alá kerülne s ellenségeink beavatkozási jogot kapnának. Ez a monarkia capitis diminutioja volna, a trón és haza elleni merénylet, amit mint hazadúlást megvetéssel kell visszautasítani. Ezért ragadja meg a legelső alkalmat, hogy azt az egész magyar közvélemény nevében kijelentse.

Tisza felelőtlenségéhez csatlakozott gróf Andrássy Gyula, aki kijelentette, hogy e kérdésben magyar és magyar között nincs eltérés.

Gróf Czernin külügyminiszter válaszában hangsúlyozta, hogy Ausztria-Magyarország belügyeibe való beavatkozást sem ma, sem a jövőben soha meg nem engedti és hivatkozott a tróbeszéd ígéretére vonatkozó részére.

Mind ezekből azonban nem okultak a csehek, sőt még arcátlanabbakká tette őket s az osztrák rajzártában annál inkább gyálzkodnak ellenünk. Stranzky azt mondta, hogy a csehek a beavatkozást mindaddig megvertek a magyarokat és ócsárította Kossuth Lajost, id. gróf Andrássy Gyulát, Görgeyt, Klapkát, akiket lázadónak nevezett. Wyszowsky drukkának nevezett bennünket, Stanek pedig kijelentette egy fővárosi hírlaptudósító előtt, hogy nem nyugosznak, amíg az osztrák-magyar hegenóniát le nem török és le nem szedelmek velünk. Csatlakozott hozzájuk Jerzsabek kereszényszocialista is, aki meg gyávasággal vadolta a magyarokat és statisztikával bizonyította, hogy több foglyunk van, mint a cseheknek. — És mindegyik szavuk sem volt az osztrákoknak, akikkel — úgy látszik — szótlan csendül állunk.

— Tisza a királynál. Óriási rémület a koalíció berkeiben: gróf Tisza István a királynál volt audienzián! Ötvenedik volt nála! Rettenetes, borzasztó! Mit akar ott? — találgatja a koalíciós sajtó, mert Tisza nem nyilatkozott a kihallgatásról. Új koncentrációs kormányalakításról való szó. Nem, mégsem, hanem azt akarta megmondani a királynak, hogy nem muszáj feloszlatni a képviselőházat a választójog miatt, mert a munkapárt e kérdésben tisztességesen visszavonul. De hogy is! Dikt azért ment, hogy a választójogi törvény megalkotását lehetetlenné tegye s megakadályozza, hogy a király ahhoz előzetes hozzájárulását adja. Bizonyos, hogy ezért ment! — harsogják fell torokkal. Hogy mert ilyet tenni? Hogy mer „dolgos emberek körül tégy módjára alkalmatlanokodni? Sőt ezek háta mögött! Mert Wekerle megkerüléseivel ment a királyhoz! Hát szabad ezt? Tesz ilyet tisztességes politikus? Hát nem tudja Tisza, hogy csak a koalíció és kormány engedelmeivel szabad beszélni, inni, lélekzetet venni, enni, inni, aludni... no igen, azt is. És végül kiált, hogy Tisza a közölgő béke kérdésében tett előterjesztéseket a királynak. — Persze ez csak menés, sőt ezért haragudnak legjobban ók, akik kifélt pacifisták, de itt benn az örökös harcok, a szakadatlan viszálykodást szitják, mert a nélkül nem bírnának érvényesülni.

A béke fölött, hogy milyen legyen, vita volt a delegációban, amelyben gróf Tisza István megint tanujelét adta államférfini bölcsességének és mély hazafiságának. Sajnos, hogy helyszülke miatt, az itt történetekkel csak legközelebb foglalkozhatunk.

Király és külügyminiszter.

December 3-án alakultak meg Bécsben a delegációk és 4-én tisztelték ő felségénél, amikor is gróf Khuen-Hédervary Károly, a nemzeti

munkapárt elnöke, a magyar delegáció nevében, mint elnök üdvözölte az uralkodót.

— A 40 éves német szövetség — ugymond — és a hozzá csatlakozott bolgár és török szövetség, ugyszintén az 50 éves dualizmus teljesen bevált s mindkettőhöz tántoríthatatlanul ragaszkodunk. A békét, legalább Oroszországgal belátható időn belül reméljük.

A király a delegációs ülészakot trónbeszéddel nyitotta meg.

Legelőjén megemlékezett I. Ferenc Józsefről, aki élete végét a békének szentelte s csak a kihívásra ment bele az elkerülhetetlen háborúba. A győzelmes hadseregéről emlékezett meg ezután, kivált a szent ügyért elhaltokról, majd a megölt országreszbeliek lemondó önzetlenségéről, továbbá az anyjuktól, férjüktől és tűzhelyeiktől megfosztott családokról.

A béke kérdésére tért át ezután a király. A jövő láthatára — ugymond — felderítlni látszik. Józan önmérséklettel ne jesszünk túl az elérhetőnek és hasznosnak mértékül s hatálm helyzetünk megvédése után, úgy mint eddig, most is készek vagyunk a monarchia létfeltételét biztosító tisztelesség békére. Ezért örömmel üdvözöltük a pápa békekísérletét és a jövőben sem mulasztunk el egyetlen alkalmat sem, hogy a háboru nyomorúságának végét vessünk.

Az orosz kormány meghívására tárgyalásokba bocsátkoztunk az általános béke érdekében. Vajha Isten áldása kísérje azt és visszatérjék Európa népeinek a kiengesztelődés mellett a kölcsönös bizalmat. A súlyos megpróbáltatáson átvont orosz néppel bízottan kívánjuk a jószomszédi viszonyt. Addig azonban a radikális késszomszédok kénytelen szomszja által kezünkbe kényszerített kardot le nem tehetjük, amíg feldarabolásunkra és elnyomásunkra irányuló ördült tervekkel le nem mondanak.

A német, bolgár és török szövetség kiválóságát, ugyszintén a semlegesekhez való jó viszonyunkat méltatta ezután a trónbeszéd, végül pedig Bosznia-Hercegovina érdekeit említette fel.

Kitűnő hatást keltett a királyi szózat, ami után őfelsége nyájasan elbeszélgetett a delegátusokkal. E közben gróf Khuen-Hédervárynak azt mondta:

— Jól mennek a dolgok, folynak a tárgyalások a fegyverszünetről és remélem sikerrel.

Majd így nyilatkozott:

— Életem legszebb napja lesz, ha megköthetem a békét.

A magyar delegáció külügyi albizottságában gróf Czernin Ottokár külügyminiszter mondta el az expozéját.

A beszéd eleje a háboru történetével foglalkozott, amely a külügyminiszterium által kiadott „Vörös könyv”-ekben is megjelent. Az expozé további részeiből lényegesek voltak a következő nyilatkozatok:

A lengyel kirdyság visszaállításán fáradoznak a központi hatalmak, amit tettekként bizonyítottak be a csupán ígérgelként államokkal ellentétben. Ezek miatt még lassan, lépérelől-lépésre haladhat az állam felépítése, de ha az orosz teljes öndíllóságának akadályai a békekötéssel elmulnak, Lengyelország maga fog határozhatni jövőjéről.

Wilsonnak, az amerikai elnöknek nézeteit nem annyira ellenünk irányuló ellenséges érzületnek, mint a viszonyainkban való megszemenő járatlanságnak tulajdonítja.

Az orosz forradalomról még nem mondhat végleges ítéletet. Reméli azonban, hogy a békére hajló többség győzelmével az eddigi imperiális és pénzügyi politika megbukott. Lezöngéri, hogy moakánk Oroszország belső

viszonyainak alakulását sosem próbálta befolyásolni.

A békét illetőleg büszkén állapítja meg, hogy önvédelmi harcunkban eddig sikeresen álltunk meg. A monarchia gazdasági és pénzügyi helyzetének szilárdságáról beszélt, majd oda nyilatkozott, hogy belátható időn belül lehetők tartja a békét. Ismerteti a most folyó fegyverszünet tárgyalások előzményeit (nekünk volt először bátorságunk jobbjabbol nyinjani) és kijelenti, hogy célunk olyan béke kötése, amely Ausztria-Magyarország szabadságát, öndíllóságát és területi önállóságát csorbítatlanul hagyja. Ezzel biztosíték s fegyverkezés csökkentése, a tengeri szabadsága és a döntőbíráóságok lesznek. A többi, nyíltan annektámi avrók antant államokkal köthető békéről még nem nyilatkozhatik, de megismétli a Bpsten elhangzott szavait, hogy ezekkel szemben lehetetlen a jelenlegi, önzellen hadicéljainkat minden időkre fenntartani.

Azzal végezte, hogy reméli, miszerint a kiengesztelődés meghozza a békét, ha pedig nem, úgy ki fogjuk azt kényszeríteni.

Az expozéval a magyar delegátusok általában meg vannak elégedve gróf Károlyi Mihály kivételével, akinek még ez sem volt eléggé békebeszéd.

Sed et avenam!*)

Leszakadon parancsozta azoknak kebléről, akiknek szívével szíved összerodadt, — itt hagyjál a szomszgyermekmosolyt, a jövő reményeig, — elmentek, ki tudja merre... s gondolni arra, hogy visszatérés aligha lesz, — aludni először nyirkos földön szabad ég alatt, — eljutni oda, ahol az mára szél költ hazulról magaddal vitt bus melódiaját a fülből fegyverroportól, — megérezni először a körülötled csajszó, — szélét s menni tovább zörgő golyók záporában, — látni amint pajtásaid, kikkel együtt csak pár órával előbb még hitvesről, gyermekekről, az otthon boldogságáról álmodoztál, ajkukon, mellükön hirtelen fakadt vértíros rózsával jobbról-balról porba hullanak, — megállásnékül vinni tovább magaddal utolsó pillantásuk kialvó lángját, utolsó hőrdülésük bucsuszavát, hogy pár pillanat múlva sorsukban talán te is ostromozál s ha megvót egy szer-készter az Isten, az első nyugodt percben is minden csata után egy-egy elmaradt testvéréd otthon hagyott hitvesére, gyermekeire gondolni, kik talán mosolyogva várják vissza még mindig azokat, akik vissza már nem jöhetnek s aztán is... ha lecsendesült a vihar, heikken-hónapokon át a bujkáló halál árnyékában lakni föld alatt s szenvedni tovább, tovább... ki tudja meddig!

Tudják-e azok, kiknek nem adatott, hogy sorsuk ez legyen, tudják-e, mit jelent ez? Tudják-e különbözően azok, kik lithon az alatt, míg a nemzet milliói kalváriát jártak és járnak ma is, a meleg otthon selymes kényelmében, jómódban éltek, szinte páholyból néztek a nagy tragédiát, melyben minden: az elbukó hős, a halál, a vér, a könny, mind, de mind valódi és nem játék volt és nem az ma sem? Átérezték-e csak egy percet, megsejtették-e csak a sejtelen ködön keresztül is, mit jelent mindez? Mi az a szerep, mit a nemzet élet-halálküzdelmének nagyszerű, de iszonyatos drámájában küzdő testvéreinknek játszani kell!

És szerepét — óh azt mindnyájan tudjuk — a nemzet minden fia mégis jól játszotta meg! Jól játszta ma is, mert a király és a haza szent érdeke kívánja így! Pedig ehhez a játékhoz vér kell! A legdrágább kincs, amit az ember és nemzet magának mondhat. A gyermekek, a jövőnd remények, az apának, a hitveseknek vére s az árvák, özvegyek, az lithon hagyott szülők tengernyi könnyének tengernyi drágagyöngyöl

*) A VII. hadikötésön jegyzésére felhívó főispáni körlevélből.

Mégse kér senki fizetést érte, megfizetni érte ugyszem lehetne! Megy akit hívnak, mindenki megy — talán meghalni.

Vitam et sanguinem! De szinte hallja ma is az ember: sed non avenam!

A király és haza kényeret, ruhát, szükségese holmikát és milderre pénzt kér katonái számára. Kér, pedig elvehetne mindent, hiszen a vértől ez olcsóbb mind! Küldönös, hogy mégis sokan boldogok és vagyonsok közül nem akarják megérteni, hogy ez a kérelem szigorubb parancs, mint meghalni a hazáért. Szigorubb, mert teljesítése könnyebb és nem is ingért teszik.

Gondoljanak arra, érezzék át, amit közleletük elő rajzoltam! Érintse meg őket csak egy pillanatra is a nagy idők szelleme, rengeteg szenvedése, sok-sok ezer magyar testvérünk temetőjévé szentelt csataterink vérszaga.

Iszonyu volna, ha azoknak szilkmarkusa miatt, kiket Isten anyagi javakkal megáldott, nélkülözések-, éhség-, szenvedés-, fagy-, támadó és védőeszközök hiánya verné le hős katonáinkat, kikkel ellenségeink rengeteg tömege s támadó eszközeiknek minden pokoli hatalma sem bírt és sohasem fog bírni, ha azokat az anyagi eszközöket, melyek fizikumuk erősítésére és védelmére s milderekkel szívük-lelkük erejének fantáziájára szükségesek, rendelkezésükre bocsájítjuk.

Gyermekeink, testvéreink, apáink ezek a hősök, véreinknek adunk felhát minden fillért, amit a hazának adunk.

Minden fillér talán egy-egy darabka páncél, melyről az ellenség golyója véreink melléről visszapatannak, egy egy darabka ólom, mely ártalmatlanná teszi talán azt az ellenséget, ki éppen egy testvérünket vette célba, egy egy darabka kenyér, hus, mely táplálja testvéreink vérkeringését, dobogásban tartja bator szívüket, talán egy darabka posztó, mely vehi az idő ellen őket, kik annyi szenvedések rettenetes poklában örlődnek. Minden fillér talán megváltó ára egy darabkának abból a földből, melyet hazánknak hívunk s mely ha elvész, úgy is hiába minden vagyon, nem ér az többé semmit.

Senki, akinek egy fillér nélkülözhető vagyona van, nem veheti annak a vádnak még csak lehetőségét sem lelkére, hogy miatta elvesszenek, vagy csak kockára vetessenek is azok a nagy eredmények, melyeket egy titáni küzdelem annyi véres hősiessége megszerzett.

A küzdő testvérek iránt érzelt szeretet és hiála, a hősök szent emléke, a királynak, hazának tartozó legelemibb kötelesség mind arra kötelez, hogy most, mikor — talán utoljára — dicsőségünknek delelőjén újra kölcsönt kér tőlünk az állam, minden fillérünkkel segítségére siessünk.

Saját jól felfogott érdekünk is ezt követeli. Nagy eredményeink biztosítása mindnyájunk javára szolgál, szinte létünknek alapja.

Jó üzletet is kötünk, nem kamatozó pénzünkért tulajdonképen jól kamatozó pénzt kapunk, mert ha pénzünk ér valamit, akkor államkölcsönkötvényeink is érnek legalább annyit, annak is, ezeknek is az állam fennmaradása, létének biztonsága s vagyoni ereje lévén a felldéle. Még megmaradó pénzünk értéke is nagyobb lesz, ha államháztartásunkat kölcsönrel kisegítjük, mert hiszen erre épen azért van szükség, hogy pénzügyi kormányzatunk valutánkat fentartsa, erősítse, így pénzünk fixetó erejét a külfölddel szemben biztosítsa, lehetőleg emelje, általa pedig kiadásainkat, melyeket úgy is az adózó polgároknak kell megfizetniük, csökkentse.

Annál inkább elvárható — és erre mindenkit komolyan felhívok — hogy kötelességet — a legnagyobb áldozatkészség határáig — teljesítse.

A számadás órája el fog érkezni! Nem lesz jó, ha valakit — mikor az érdemek megmértnek — bűnben talál! Mert amint a véráldozatokat számontartják majd a történelem dicsőséges lapjai, a király és nemzet halála, — a gyalázat fekete könyve is nyitva áll

azok számára, akik a nemzet nagy napjaiban meglagadták a közösséget azokkal, vagy csak szórmarkuaknak is bizonyultak velök szemben, akik a haza szent határain őrségei állottak, védelméért életüket áldozták, azalatt, míg ők itthon a biztonság boldog óráit élvezhették.

Utolso szavam azokat illeti, kik a nagy napok szenvedéseiben maguk is résztvettek, de Isten kegyelméből a vihart keresztyénekként. Nem buzdítom, nem figyelmeztetem őket! Tudniok kell, mivel tartoznak saját szenvedéseiknek s a kötelesség mezején maradt vértanú bajtársaiknak. Szellemük szent ártásáka kíséreté őket, hogy a históriai kiállítás, nem! — magát a tenyt, a hozott áldozatot, a „Vitam et sanguinem!” fenséges valóságát tegyék azzal a leajánlással meg teljesebb és magyszerűbbé: „sed et a venam!”, ami mai nyelvre lefordítva — tudjuk — hogy — vagyoni áldozatot, pénzt jelent!

A béke fele.

Kelet felől, ahonnan a hajnal szokott ránk pirkadni, most a béke reménye egyenesen felénk biztatón. A természet rendje, hogy borura jön a derű, de ezáltal a béke derengéséért az érdem nagyobbik részét hátrán a magunk javára irhatjuk. A mi emberfeletti kitartásunk tette, hogy ellenségeink leg-erősebb támasztéka megtörtant és békeajánlataiban felkínálta az emberiség megváltását. Az a világra szóló hősiesség, melyet fraink már szinte negyedfél éve tanusítottak és az a rendületlen odaadás, mely ifjaink hősiességével versenyre kelt a front mögött.

Az elégtétel azonban, mely az orosz békeajánlatban ért bennünket, nem kábit el. Tiszán látjuk, hogy végleges hadatunkhoz ez még csak az első lépés, mely után még sok és nehéz feladat vár ránk. Angolt, franciát és olaszt még ugyanugy meg kell puhítanunk, mint az orosz ellenséggel felük. Meglehetősen ki vannak készítve máris, de a makacosságuk még kitart s hogy ezt befojthassuk az oroszokéval azonos kimerülésbe, ahhoz a fronton éppugy, mint a front mögött egy pillanatra sem lankadó szívóssággal kell dolgoznunk tovább.

Hogy katonáink a maguk dolgát derekasan ellátják, hiszen arról már szó vesztgetni. Az orosz békeajánlaton kívül több más ellenségünk veresége és belső szétfelbomlása kézzelfoghatóan adja ezt tudunkra. Azon legyünk tehát, hogy itthon való viselkedésünk ugyanilyen lenyűgöző erővel neheredjék ellenségeinkre. Nem érhetjük be azzal a sikerrel, melyet a hetedik hadikölcsön az első három hét alatt, ha minden várakozáson felül is elért. A még hátralevő jegyzési idő alatt minden erőnket szedjük elő és minden heverő fillérünket adjuk össze. Az így elérhető eredmény győzelmi elszántásunkon kívül mutatni és ellenségekkel érezetlni fogja azt az erőt is, amely egyuttal a végső győzelemnek leírhatatlan biztosítéka is.

A diadalmas békét mozdítja elő, aki a hadikölcsönre jegyez. És nem magyar ember egy sem, aki ezt nem mozdítja elő.

Hírek.

Személyi hírek. Dr. Rainprecht Antal főispán e hó 5-én Pápara majd Bpestre, dr. Bibó Károly alispán pedig folyó hó 6-án Budapestre utazott hivatalos ügyben. Péntek este mindkét főtisztviselő visszatért székhelyére Veszprémben.

Egy nemeslelkű urino halála. Sulyos csapás érte vármegyénk nagyvárosnyi körletének országgyűlési képviselőjét, dr. Iklódy-Szabó Jánost. Szeretett édesanyja, a veszprémi körlet egykori képviselőjének özvegye, szül. Wurda Ludmilla költözött el az élek sorából 62 éves korában. Az elhunyt urino, akit oly sok téren megnyilatkozó szivjóságáért, nemes gondolkodásáért és minden-

kihez kedves, szelid modoráért széles körben becsülték és szerettek, e hó 6-án délután kísértek utolsó útjára Budapestben levő lakásáról mély gyászba borult gyermekei, rokon-sága és igaz tisztelőinek sokasága. A család a következő gyászjelentést adta ki:

Iklódy-Szabó János, Iklódy-Szabó Andor, Thordai Drasche-Lázár Alfrédné szül. Iklódy-Szabó Irma, Felsőöbri Zarka Elemérné szül. Iklódy-Szabó Juliska mint gyermekei úgy a maguk s az elhunytok, valamint az összes rokonság nevében fájdalommal megtört szívvel jelentik, hogy forrón szeretett édesanyjuk, a legjobb nagyanyja, szeretett nővér és rokon öz. *Iklódy-Szabó Imréné: Wurda Ludmilla* folyó hó 4-én délelőtt fél 12 órakor, áldásos életének 62 ik évében, hosszas szenvedés után csendesen pöbőre szenderült. Meghaldogult kedves halomnak földi maradványait folyó hó 6-án délután fél 3 órakor fogjuk az 1. Dóbróntei utca 8. szám alatti lakásán a római káth. anyaszentegyház szer-tartáza szerinti beszenteltetni és azután a farkasréti temetőben örök nyugalomra helyezni. Az engesztelő szent miséáldozat folyó hó 7-én délelőtt 10 órakor fog az elhunyt lelki útveért a benczusi péhámatemplomban az egek Urának bemutatattatni. Budapest, 1917. december hó 4-én. Áldás és béke emlékére! Wurda Adolf levele Iklódy-Szabó Jánosné Vörösberenyi Angyali Áruka, Iklódy-Szabó Andorné Wurda Mária menyec. Thordai Drasche-Lázár Alfréd, Felsőöbri Zarka Elemér vejei. Iklódy-Szabó Edith és Marietta, Iklódy-Szabó Ervin, Thordai Drasche-Lázár Mary és Ily, Felsőöbri Zarka Erzsébet, Dénes, Juliska, Elemer, Sándor, Miklós és Lenke unokái.

Kiszervezés a veszprémi tartalék-kórházban. A kunyi Lendrei Rezső, a veszprémi cs. és kir. kórházakhozhoz beosztott gazdasági-hatalmazott gazdászati főhadnaggyá, dr. Windisch Aladar tart. segédozost pedig főorvosná nevezte ki.

A hadikölcsön sikere érdekében dr. Rainprecht Antal főispán felhívta a hatóságokat jelentésükre, hogy a bujkálókat ellenőrizhesse. A költői lendülettel megfogalmazott, szivhez szóló felhívást lapunk más helyen közöljük. — Dr. Komjáthy László polgármester is áldozatkészségre buzdítja Veszprémi város lakosságát egy hazafias szellemű felhívásban.

Közművelődési együleti gyűlés. A Veszprémvármegyei Magyar Közművelődési Egyesület f. hó 12-én d. u. 3 órakor, a vármegyeház kistermében választmányi ülést tart. Száz Ferenc alelnök elnököse alatt. Az ülés tárgyai: 1. Elnöki bejelentések. 2. Pénztári számadatok előterjesztése. 3. Indítvány hadikölcsön jegyzésre. 4. Előkészítés a közgyűlésre. 5. Indítványok.

Az alispáni jelentést, amely a holnapi megyegyűlés elé lesz terjesztve, csak tegnap-lapzárta után kaptuk kézhez s így azt csak a jövő számunkban lesz módunkban ösmertetni. Már most rövid tekintés után megállapíthatjuk, hogy a jelentés, amely dr. Bibó Károly alispánunk első ilyenmű műve, alaposság, lelkiismeretes gondosság és izlés tekintetében nem marad mögötte az eddigi alispáni jelentéseknek.

Fehér Mikulás. Mikulás bács, akinek névnapja estőtörtökön, 6-án volt, az idén fehér köntösben lepte meg a kisgyermekeket. Kedden reggel ugyanis fagyos szél után enni kezdett a hó és elborította az utcákat fehér takaróval. Ennek ugyan nem örülnek, akiknek nincs elég fűtőanyaguk, mert a tél beálltát jelenti, de annál vigabban fogadták Mikulást a kicsinyek, akinek szép, fehér bundája alól a háborus drágaság dacára is sok krampusz, dió meg alma került elő.

Jótekonycélú színelőadás. Balatonfőkajári levelezőnk írja: A balatonfőkajári ifjuság Medgyasszay Antal ref. lelkes rendezésével a „Falu rossza” című színdarabot november 17-én 18-án adta elő első nagy-szerűen, hogy beillt volna egy városi szin-

házba. A tiszta jövedelem községi hadiárvának 200 kor., egyházi fenntartási alapra 200 kor., 19-es ezred árvának 50 kor., 31-es ezred árvának 50 kor., bolgár vöröskeresztesnek 20 kor., gyermekszanatóriumnak 10 kor., maradvány perselyben 6 kor. 40 fill. Összesen 536 kor. 40 fill. Ugyanolt katonai sírhelyek gondozására rendezett ünnepély jövedelme november 25-én: perselypénz 76 kor., együttől 20 kor., műkedvelőktől 4 kor., összesen 100 korona. Mely összegek a rendelkezési helyekre szolgáltattak.

A december havi petróleum kontingens. Dr. Bibó Károly alispán most állapította meg a vármegye december havi petróleum kontingensét. Minthogy a kereskedelmi miniszter e hóra 30 métermázsával kevesebbet utalványozott, az egyes helységek kvótáját le kellett szállítani Veszprém város kontingensét azonban érintetlenül hagyta az alispán, vagyis e hónapban is megkapja a mult havi mennyiséget, 40 métermázsát.

Megnyiták az óvodák. Dr. Komjáthy László, Veszprém város polgármestere hadetményben közli a város lakosságával, hogy a városban levő gyermekóvók e hó 4-én újra megnyitottak. Az óvodák a fenti napig járványos betegségek miatt voltak bezárva.

Közzemlé. Veszprém város adóhivatala közzhírre teszi, hogy az 1917. évre érvényes bíró utadó kivéltési lajstrom f. évi december hó 10-től kezdődő 30 napra, az 1917. évre készített városi közmunka kivéltési lajstrom pedig f. hó 10-től kezdődő 8 napra a városi adóhivatalban közzemlére lesz kitéve. Felhívtnak az érdekeltek, hogy a lajstromokat a fenti határidőben a hivatalos órák alatt betekintheik és netáni felelősséget vállalják.

Leszállított cukoradagok. A cukorközpont a kontingenst leszállította, így a hatóságok is kénytelenek lesz a fejkvótákat leszállítani. Már e hóban egy kiló helyett felet, illetve 60 deka helyett 30 dekát kap mindenki.

3000 köbméter fa. Ennyinek vásárlására kapott igazolványt Veszprém városa gondos főispánunk közbenjárására. A veszprémiek tehát majd jéz-hatnak.

Veszprém r. t. város polgármesterétől.

17813/1917. szám.

Hirdetés.

Közzetesse, hogy a fürdőkályhák hadicéla igénybe vett rézhengerének kicserélési munkáival a Neptun Rézvénytársaság Veszprém város területén Tóth Árpád és Molnár István szerelőket bízta meg.

Veszprém, 1917. dec. 4-én.

Dr. Horváth, h. polgármester.

2429

1917. a. II.

Hirdetmény.

Hivatkozással a m. kir. honvédelmi miniszter ut 1558. sz. leiratára, felhívtnak a háztulajdonosok, hogy a nekik leközbeillett „Ajtóveretek bejelentése” című nyomtatványt helyesen kitöltve 24 óra alatt a városi adóhivatalba adják be.

A bejelentés elmulasztása vagy meg-tévesztő adatok bejelentése a 3793.20/b 1917. számú honv. miniszteri rendelet 7. §-a szer-int büntetettik.

Egyben felhívtnak mindazok, akik a fémösszeírás lapot még be nem adták, hogy azt is 24 óra alatt adják be.

Veszprém, 1917. december hó 5-én.

A városi adóhivatal.

— Nemzetközi Halottszállítási Iroda
Budapest, VI., Andrássy-ut 11. — Exhumál
gyorsan és olcsón. — Minden felvilágosítást
készszéggel ad.

Ullstein

szabásminták
átalakításokhoz is.

Allandóan
2500
modell
raktáron!

Nagy választék ső-
létkék, fekete és di-
vatkelmékben, tiszta
gyapjuból.

Próbaszabásmintá-
kat ingyen és bér-
mentve küldök.

Stern József

cs. és kir. udv. szállító

Budapest, IV., Kalvin-tér 1. szám.

**Raffia nincs
és nem is lesz!!**

Nyersanyag hiány miatt a
papirspárga ára napról napra
emelkedik.

Mindenki lássa el magát előre

„PÁTRIA”
szőlőkötöző papirspárgával.
Ára 100 kgr.-ként K 580.—

Kapható: GÖTTLIBB ÉS SCHWIBDL

„Pátia papirspárga”

eladási irodája

Budapest, VII. Rákóczi-ut 6. sz.

**Eladók
tenyész házinyulak.**

Érdeklődni lehet a 7. honvéd ágyas
póttüteg gazdasági hivatalában.

Veszprém, Kossuth Lajos-utca 42. sz.

Viszketőség, sömör, rüh

leggyorsabban elmulasztja
a Dr. Flesch-féle eredeti

„BARNÁ-ZSIR”

Nincs szaga, nem piszkít. Mindig ere-
deti pecsételés Dr. Flesch-féleét kérjünk.

Próba tégely 1.60 K., nagy tégely 3 K.,
családi tégely 9 K.

Veszprém és vidéke részére íbraktár:

Kocsuba Emil „Fekete sas” gyógyszerháza
Veszprém.

HIRDETÉSEKET

FÖLVESZ

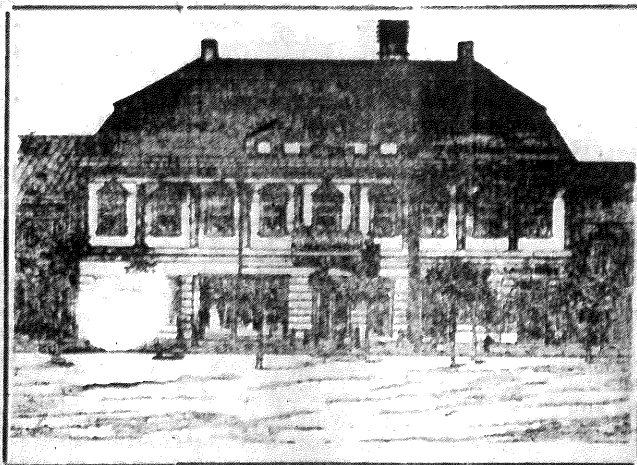
A KIADÓHIVATAL.

Névjegyek, stb.

mindenféle

könyvnyomdai

munkákat

izlésesen

és

jutányosan

készít

PÓSA ENDRE könyvnyomdája

VESZPRÉM, Rákóczi-tér 3. szám. (Saját ház.)

Könyvkereskedés.

(Telefon 93.)

Könyvkötészet.